

förhand föreskrifvits, samt att hvarken bolag eller enskild person må ega rätt under något förhållande innehafva eller inropa mer än en rättighet.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1870.

P. Andersson.

N:o 224.

Af Herr J. E. Johansson: Om ändring i Kongl. Förordningen den 20 Januari 1824, angående flyttning eller utrifning af vattenverk.

Vid flera föregående riksdagar hafva motioner blifvit väckta om förändring af Kongl. Förordningen af den 20 Januari 1824, angående ändring, flyttning eller utrifning af vattenverk; och vid sistlidne riksdag väcktes äfven af mig en sådan, under N:o 271, nemligen om upphäfvandet af de bestämmelser i 3 §, som ålägga jordegare, att, om vattenverk, som genom uppdämningar förorsaka skada, måste ändras, flyttas eller alldeles utrifvas, först ersätta all skada efter värdering och "hälften derutöfver", hvilket jag ansåg och anser vara en orättvis afgäld för jordegaren, och ett privilegium för vattenverkegarens rättsanspråk, ogrundadt, sedan Kongl. Förordningen af den 14 April 1866 i 13 § bestämmer, att jordegare är skyldig för enskildt eller allmänt behof afstå jord eller lägenhet emot högsta skäliga ersättning efter värdering. Jag anser att jord- och vattenverksegare i dessa fall böra stå i paritet med hvarandra. Lag-Utskottet, som i sitt Utlåtande N:o 14 icke kunde afstyrka eller ogilla min motion, erinrade endast om att vid 1862—1863 års riksdag skrifvelse ingått till Kongl. Maj:t, med anhållan att genom sakkunnige män låta utarbета förslag till ny lag för vattenrätten,

och att sådant förslag blifvit uppgjort samt snart torde af Kongl. Maj:t blifva för Riksdagen framlagdt; samt att motionen då ej måtte till någon vidare åtgärd föranleda.

Då icke Kongl. Maj:ts nådiga trontal vid riksdagens öppnande gaf anledning förmoda att något förslag till ny lag om vattenrätten från Kongl. Maj:t till denna Riksdag är att förvänta; Och då frågan är af den vikt för jordbruket, att den tarfvar skyndsamt behandling och icke bör till en oviss och måhända aflägsen framtid uppskjutas, får jag ånyo vördsamt anhålla, att Riksdagen, utan afbidan af det väntade förslaget om ny vattenlag,

måtte för sin del besluta en sådan förändring af 3 § i Kongl. Förordningen af den 20 Januari 1824 angående ändring, flyttning eller utrifning af vattenverk, att orden »med förhöjning af hälften derutöfver, om verket försämras», och om vattenverk alldeles utrifves skall jordegaren betala fulla värdet, men »hälften derutöfver» måtte helt och hållet ur §:n utgå.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1870.

J. E. Johansson,
från Westmanland.

N:o 225.

Af Herr J. E. Johansson: Om norra stambanans fortsättande från Upsala öfver Sala och Krylbo till Storvik, samt om underdåniga framställningar angående beviljande af statsbidrag för bibanor dels från Sala till Westerås och dels från trakten af Avesta till Norberg.

Vid genomläsandet af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition till Riksdagen om jernvägsbyggnader, förvånades jag öfver att få se, det Kongl. Maj:t, an-